

# **RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**

## **ARREST**

**nr. 5325 van 20 december 2007  
in de zaak RvV X II**

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse  
Zaken.

---

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit op 27 september 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 20 augustus 2003 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 20 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. SEVDA, die loco advocaat L. WALLEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

**WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

## **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.**

1.1. Verzoeker diende op 13 augustus 2003 een aanvraag in tot vestiging in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.2. Door de gemachtigde van de Minister werd op 20 augustus 2003 een beslissing getroffen tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 2 september 2003 diende verzoeker een verzoek tot herziening in tegen de in punt 1.2. vermelde beslissing.

1.4. Nadat verzoeker eind augustus 2007 door de Dienst Vreemdelingenzaken bericht werd nopens de gevolgen voor de verzoeken tot herziening door de recente wetswijzigingen, diende deze op 27 september 2007 onderhavig beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de in punt 1.2. vermelde beslissing.

## **2. Op procedureel vlak**

2.1. Verzoeker betoogt dat het beroep tot nietigverklaring dat openstaat tegen de bestreden beslissing, strijdig is met de Europese Richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden. Verzoeker preciseert dat de feiten en omstandigheden in het licht van artikel 39/2, §2, van de vreemdelingenwet niet onderzocht worden aangezien het beroep tegen de bestreden beslissing zich louter beperkt tot de mogelijkheid een annulatieprocedure te voeren.

2.2. Vooreerst dient te worden nagegaan of de verzoekende partij wel degelijk de schending van 31, 3° van de Richtlijn 2004/38/EEG van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden als annulatiemiddel voor de Raad kan invoeren. Bijgevolg dient te worden onderzocht of de door haar ingeroepen norm van internationaal of supranationaal recht al dan niet rechtstreekse werking heeft in de interne Belgische rechtsorde. Een richtlijn heeft slechts directe werking in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken (R.v.St., nr. 99.794, 15 oktober 2001, R.v.St., nr. 109.563, 30 juli 2002). Bovendien is van rechtstreekse werking pas sprake zodra de rechter in staat is om, zonder verdere uitvoeringsmaatregelen, een voor het concrete geval dienstige uitlegging aan te reiken, waardoor particulieren hun aan de norm ontleende rechten kunnen afdwingen.

2.3. Het staat vast dat de omzettingstermijn voor de Richtlijn 2004/38/EG, zijnde 30 april 2006, is verstreken. Hierover bestaat geen betwisting.

2.4. Wat de vraag betreft of de voormelde richtlijn tijdig werden omgezet en in voorkomend geval of deze omzetting correct is geschied, kan in de huidige stand van de procedure voor wat betreft artikel 31, 3° van de richtlijn worden volstaan, te verwijzen naar de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uit de memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 blijkt immers dat *“In werkelijkheid leiden de afschaffing van het verzoek tot herziening en de invoering van artikel 39/79 in de wet door het*

wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot inrichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gebaseerd op artikel 77 van de Grondwet) tot de feitelijke omzetting van de artikelen 15 en 31 van de voornoemde richtlijn 2004/38/EG in het Belgische recht. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (...) inderdaad een jurisdictioneel beroep (is) dat automatisch schorsend is voor wat betreft de beslissingen genomen ten aanzien van burgers van de Unie en hun gezinsleden, en dat het mogelijk maakt om de wettigheid van het besluit, alsmede de feiten en omstandigheden die de maatregel rechtvaardigen en het evenredig karakter van deze maatregel te onderzoeken, overeenkomstig artikel 31, §§ 1 tot 3 van de richtlijn 2004/38/EG.” (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2487/001, 78). De wet van 15 september 2006 is op 1 juni 2007 in werking getreden, zodat de omzetting van de artikel 31, 3° van de richtlijn 2004/38 EG is geschied en verzoekende partij zich wat dit artikel betreft niet langer op de directe werking van de richtlijn kan beroepen.

2.5. Daargelaten de vraag naar de ontvankelijkheid van het middel gelet op het ontbreken van de directe werking van 31, 3° van de Richtlijn 2004/38 EG, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat de afdeling wetgeving bij de Raad van State reeds heeft gesteld dat het rechterlijk beroep dat kan worden ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen prima facie beantwoordt aan de vereisten van daadwerkelijke rechtshulp in de zin van artikel 13 van het EVRM (Parl. St., Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 323). De verzoekende partij brengt geen gegeven aan om dit standpunt te weerleggen. Haar stelling dat de Raad de feiten en de omstandigheden die de voorgenen maatregel rechtvaardigen niet in ogenschouw zou mogen nemen, kan dan ook niet worden gevolgd. In haar arrest nr.6/2006 van 18 januari 2006 heeft het Grondwettelijk Hof (toen nog Arbitragehof) in verband met het al dan niet bestaan van een discriminatie tussen rechtzoekenden die beschikken over een beroep met volle rechtsmacht en over deze die slechts over een annulatieberoep bij de Raad van State beschikken, gesteld : *“De Raad van State gaat daarbij na of de aan zijn toezicht voorgelegde overheidsbeslissing de vereiste feitelijke grondslag heeft, of die beslissing uitgaat van correcte juridische kwalificaties en of de maatregel niet kennelijk onevenredig is met de vastgestelde feiten. Wanneer hij die beslissing vernietigt, dient de overheid zich te schikken naar het arrest van de Raad van State : indien de overheid een nieuwe beslissing neemt, mag zij de motieven van het arrest dat de eerste beslissing heeft vernietigd niet negeren; indien zij in de vernietiging berust, wordt de aangevochten akte geacht nooit te hebben bestaan (vergelijk : Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Kingsley t. Verenigd Koninkrijk, 7 november 2000, § 58). Bovendien kan de Raad van State, in de omstandigheden bedoeld in artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelasten dat de uitvoering van de beslissing om sancties op te leggen wordt geschorst, in voorkomend geval door uitspraak te doen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De rechtzoekenden beschikken derhalve over een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg, voor een onafhankelijk en onpartijdig rechtscollege, tegen de administratieve sanctie die hun kan worden opgelegd. De in het geding zijnde bepaling heeft niet tot gevolg dat ze op onevenredige wijze de rechten van de betrokken personen beperkt.”* Het beroep tot nietigverklaring zoals het bestaat voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is te vergelijken met het beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State. Uit wat voorafgaat blijkt dat de omzetting van de artikelen 30 en 31,3° van de Richtlijn 2004/38/EG correct is geschied.

2.6. Tot slot merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op dat verzoeker ook niet aantoonde in welke mate het wettigheidsonderzoek gevoerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn belangen zou schaden en op welke wijze het eindresultaat van zijn betrachting zou verschillen van een behandeling van het beroep bij volle rechtsmacht.

### **3. Over de gegrondheid van het beroep.**

De motivering van de bestreden beslissing (bijlage 21) luidt als volgt:

*“In toepassing van artikel 45 § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de vestiging aangevraagd op 13 augustus 2003 geweigerd aan E.B., C. (...).*

*Reden van de beslissing:*

*Persoonlijk gedrag waardoor de openbare orde geschaad werd: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging. Voor deze feiten werd hij op 7 juli 2003 veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 jaar.*

*In toepassing van artikel 7-3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan betrokkene bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de vijftien dagen”.*

3.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van “artikel 40, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van artikel 2 van richtlijn 64/221/EG zoals ingevuld door de rechtspraak van het Hof van Justitie (thans 27 van EG-richtlijn 2004/38/EG), van artikel 8 E.V.R.M., van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel, van artikel 3 van de wet op de motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980”.

3.2. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing enkel gesteund wordt op een strafrechtelijke veroordeling en dat hierbij geen rekening werd gehouden met het effectieve gevaar dat betrokkene zou opleveren voor de openbare orde op het ogenblik dat beslissing getroffen werd en dat evenmin een afweging werd gemaakt ten opzichte van de inbreuk die dit uitmaakt op zijn gezinsleven. Verzoeker ondersteunt zijn betoog door te verwijzen naar artikel 43, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker vervolgt dat dit artikel in samenhang moet worden gelezen met de regels van het gemeenschapsrecht en de interpretatie ervan door het Hof van Justitie, dat op zijn beurt rekening houdt met deze van het Europees Hof van de Rechten van de Mens. Verzoeker ondersteunt zijn betoog door verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, van het Hof voor de Rechten van de Mens en van de Raad van State en door de verwijzing naar een mededeling van de Commissie van 1999 aan de Raad van het Europees Parlement over de voor burgers van de unie geldende bijzondere maatregelen t.a.v. verplaatsing en verblijf die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van openbare orde, openbare gezondheid en volksgezondheid, waarin gesteld wordt dat dergelijke maatregelen in overeenstemming moeten zijn met het E.V.R.M. en het evenredigheidsbeginsel. Verzoeker concludeert dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd dat in het licht van artikel 8 E.V.R.M., de uitzetting voldeed aan een dwingende maatschappelijke behoefte.

3.3. De Raad leidt uit het betoog van verzoeker af dat hij de schending opwerpt van de materiële motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

3.4. Artikel 43 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: *“De binnenkomst en het verblijf mogen aan de E.G.-vreemdeling slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van openbare veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken: (...)2° de maatregelen van openbare orde of van openbare veiligheid moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen vormt op zichzelf geen motivering van deze maatregelen(....).”*

3.5. Bovenvermelde bepaling, die een omzetting vormt van artikel 3 van richtlijn 64/221/EG houdt niet in dat de gemachtigde van de Minister geen beslissing tot weigering van de vestigingsaanvraag zou kunnen treffen ten aanzien van een vreemdeling waarvan hij het "persoonlijk gedrag" afleidt uit een veroordeling die door de vreemdeling opgelopen werd. De verwijzing in de bestreden beslissing naar een veroordeling van 7 juli 2003 van verzoeker door de correctionele rechtbank te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 1 jaar vindt steun in het administratief dossier. Uit het betrokken vonnis blijkt dat verzoeker voor feiten gepleegd in de periode maart tot mei 2003 veroordeeld werd voor:

- diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, door twee of meer personen;
- gewone diefstal;
- diefstal met geweld of bedreiging.

Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de Minister op grond van een strafrechtelijke veroordeling van verzoeker wegens feiten die zich in een tijdspanne van amper drie maanden hebben voorgedaan en die gepaard gingen met agressie of geweld afleidt dat verzoekers persoonlijke gedrag problematisch is op het vlak van de schending van de openbare orde. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de appreciatie van de gemachtigde van de Minister van verzoekers persoonlijk gedrag op dit vlak bevestigd wordt, aangezien blijkens het administratief dossier verzoeker voor feiten gepleegd op 23 september en 24 september 2003 door het Hof van Beroep van Antwerpen op 16 juni 2004 veroordeeld werd tot twee jaar gevangenisstraf.

3.6. Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (E.V.R.M.) luidt als volgt:

*“Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.*

*Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

3.7. De bestreden beslissing streeft één van de door artikel 8 van het E.V.R.M. opgesomde mogelijke beperkingsdoeleinden na, namelijk de bescherming van de openbare orde en is door de vreemdelingenwet voorzien. De verblijfsreglementering is een middel ter vrijwaring van 's lands openbare orde. De Raad merkt voorts op dat verzoeker voornamelijk theoretische beschouwingen uit aangaande de schending van artikel 8 E.V.R.M. maar nalaat dit te concretiseren. Verzoeker zet niet uiteen en toont evenmin aan dat hij in België nauwe gezinsbanden had. Zelfs indien dit het geval zou zijn, toont verzoeker met zijn theoretisch betoog niet aan dat er een wanverhouding is tussen zijn belangen en de bestreden beslissing (R.v.St., nr. 139.107 van 12 januari 2005).

3.8. In de mate dat het middel de schending opwerpt van artikel 8 E.V.R.M., van het evenredigheidsbeginsel, van artikel 3 van de wet op de motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 is het middel ongegrond.

In de mate dat middel de schending opwerpt van artikel 40, § 3, van de vreemdelingenwet, van “artikel 2 van richtlijn 64/221/EG zoals ingevuld door de rechtspraak van het Hof van Justitie (thans 27 van EG-richtlijn 2004/38/EG)” en van het zorgvuldigheidsbeginsel, is het middel onontvankelijk aangezien nagelaten wordt te preciseren op welke wijze de bestreden beslissing voormelde bepalingen schendt.

3.9. In ondergeschikte orde verzoekt verzoeker de Raad op grond van artikel 234 van het EG-Verdrag een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie ter verduidelijking van een gemeenschapsregel vastgelegd in artikel 31.3 van richtlijn 2004/38/EG, met name: *“Dient artikel 31.3 van richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 aldus te worden uitgelegd dat een nationale rechtbank gevat door een beroep in nietigverklaring tegen een besluit tot weigering van verblijf in die lidstaat en het daaruit voortvloeiend bevel het grondgebied te verlaten jegens een E.U.-onderdaan, familielid of gelijkgestelde, volle rechtsmacht dient te hebben om dit beroep te behandelen?”*.

3.10. Gelet op het gestelde in punt 2 en gelet op het feit dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen in onderhavige zaak, gaat de Raad niet in op het verzoek geuit in ondergeschikte orde. Ten slotte is ook zo dat de Raad, gelet op artikel 234, derde lid, van het EG-verdrag, niet gehouden is een prejudiciële vraag te stellen, daar zijn uitspraak vatbaar is voor een voorziening in cassatie bij de Raad van State.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel.**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en zeven door:

mevr. M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**L. JANS.**

**M. EKKA**

